

داده‌های مورد نیاز قانون گذار بیمه

مترجم: محمد ابراهیم علانی^۱

زمینه تاریخی

پی‌ریزی قانونی برای گزارشگری آماری در گذشته ای طولانی ریشه دارد که با مفهوم ناتوانی های بازار. که به طور آشکار نظارت بر تجارت بیمه را توصیه می کرد - آغاز شروع شد. این نظارت در ابتدا اشکال زیر را به خود گرفت:

- نظارت بر توانگری جهت اطمینان از این که بیمه‌گران می توانند خسارت‌هایی را که تعهد یا قرارداد کرده‌اند، بپردازند.

- نظارت بر نرخ جهت اطمینان از این که نرخ ها بیش از اندازه، ناکافی یا به طور غیرمنصفانه تبعیض‌آمیز نباشند (وظایف آیین نامه نرخ در سال های اخیر توجه بیشتر به مشاهده بازار و رقابت‌های موجود در آن را موجب شده است).

با توجه به آن که ماهیت قیمت گذاری بیمه نیازمند ترکیب تجارب حق بیمه و خسارت می‌باشد، این امر از گذشته برای شرکت های بیمه مهم بود که به یک بانک اطلاعاتی از تجارب خود در راستای ایجاد داده‌های معتبر در تعیین نرخ دسترسی داشته باشند.

نقش نهاد ناظر در گزارشگری آماری

نهاد ناظر باید احکام و برنامه آماری مورد استفاده در سیستمهای نرخ گذاری را به شرکت های بیمه ابلاغ نماید. سپس از ثبت و گزارشگری تجارب خسارت و هزینه های هر بیمه گر در سطح کشور استفاده شود. اطلاعات بیمه گران، حتی الامکان باید به صورت سالانه قابل دسترس باشد تا امکان کمک به برآورده سازی مجموعه استانداردهای تعیین شده در سیستمهای نرخ گذاری را تأمین نماید.

نهاد ناظر ممکن است یک یا چند مأمور آمار برای جمع آوری این قبیل تجارب و انتشار تألیفات آماری - به نحوی که یک سند مکتوب باشد - تعیین کند. به علاوه، نهاد ناظر قدرت تحمیل جرایم، معوقات و ابطال برخی مجوزهای شرکت بیمه را هنگام قصور از تکمیل اطلاعات دارد.

نیاز قانون گذار به داده های آماری

قانون گذاران بیمه داده های آماری را برای ارزیابی نرخ به کار می برند ضمن آن که قوانین بازرسی عملیات بیمه ای شرکت ها، مسئولیت های گوناگون را فراروی ناظر قرار می دهد. مرتبط ترین مسئولیت درباره جمع آوری آمارها شامل موارد زیر است:

- اطمینان از این که نرخها درخور استانداردهای قانونی هستند، یعنی آن که نامناسب، بیش از اندازه یا به طور غیرمنصفانه تبعیض آمیز نباشند.

- جهت مشاهده ساختار، نحوه اجرا و فعالیت بازار و اگر لازم باشد برای بهبود وضعیت رقابتی یا علاج مسائل ناشی از ناتوانی بازار.

مسئولیت های قانونی نیاز به انواع مختلفی از داده های آماری و مالی را به وجود می آورد. اطلاعات بانک داده ای ارزیابی توانگری، مشاهده روند بازار و تشخیص رابطه مناسب بین نرخها و پوشش های بیمه ای را ممکن می سازد. لذا بیمه گران نیازمند قوانینی هستند که گزارش های مالی و آماری مبسوط را در راستای مواجهه با مسئولیت های قانونی ارائه نماید. بدین ترتیب، قانون گذار به وسیله اطلاعات مالی توانگری شرکت های بیمه را ارزیابی می کند و گزارش های آماری را به منظور سیاست های مقایسه ای مدنظر قرار می دهد.

قیمت گذاری بیمه و نیاز به داده‌های متراکم

تمرکز بر تحلیل قیمت‌گذاری بیمه مستلزم داده‌های معتبری از خسارت‌ها در برابر حق بیمه‌های مرتبط و حداکثر تعهدات است، به طوری که در تمام اشکال تحلیل داده‌ها، نمونه‌های آماری بزرگ و سازگارتر در مقایسه با نمونه‌های کوچکتر احتمال قوی‌تری در تولید دقت پیش بینی فراهم می‌آورد. در واقع، هیچ وقت تجارب خسارت کافی برای کل موقعیت‌های تصمیم‌گیری در امر قیمت‌گذاری از طریق فقط یک بانک اطلاعاتی وجود ندارد. جهت بهبود اعتبار آمارها لازم است تا داده‌های بیمه‌گران برای رسیدن به یک بانک داده متراکم ادغام شوند. به علاوه، برای تولید تحلیل‌های قابل اتکاتر از تجارب تاریخی و پیش‌بینی هزینه‌های آتی بیمه‌گران باید از طریق بانک داده متراکم و به طور مشترک استفاده کرد.

برای انتقال مجموعه اطلاعات و انتلاف آن‌ها، بیمه‌گران و نهاد ناظر به طور معمول به واحد مأمور آمار نیاز دارند. واحد مأمور آمار، اطلاعات مشابه از تعداد زیادی از شرکتهای بیمه گزارشگر را ادغام نموده و اطلاعات متراکم را به نهاد ناظر عرضه می‌دارد.

برنامه آماری و استانداردسازی

برخی بیمه‌گران برنامه‌های آماری خود را با ابزارهای پیشرفته نرم افزاری انطباق داده‌اند. قانون‌گذاران و نمایندگان آماری تشخیص داده‌اند که برای بازبینی مؤثر و دریافت تحلیل‌های بسیار فنی، مهم است که برنامه آماری مانند سایر برنامه‌های نرم افزاری بتواند تحت داده‌هایی که به طور قابل توجه ترکیب می‌شوند، دست یابد. به این دلیل، داده‌های بیمه‌گران مختلف نیاز به همسویی و تعاریف مشترک دارد.

تعاریف استاندارد، ثبات و اعتبار پایگاه داده‌ها را مهیا می‌کند و بدین ترتیب بانک اطلاعاتی داده‌های بیمه‌ای به صورت متراکم معنی دار می‌شود. به علاوه، برنامه پوشش‌های استاندارد امکان مقایسه‌پذیری به مجموعه آمارها می‌دهد و به تراکم و اعتبار آمارها و آغاز مشاهدات قانونی کمک می‌نماید.

نیاز به برنامه‌ریزی آماری

تا سال ۱۹۹۴، علی‌رغم استفاده فزاینده و کاربردهای کامپیوتری، نرم‌افزاری، برنامه‌نویسی و جنبه‌های فنی مرتبط با توسعه سیستم‌های اطلاعاتی، قانون‌گذاران بیمه در حال اظهار مطالبی درباره عدم توانایی سیستم‌های خودکار گزارشگری در راستای تهیه داده‌های مفید و بهنگام بودند. کیفیت داده‌ها، نبود مجموعه کامل داده‌ها، روش‌های گزارشگری غیرمشابه و عدم پاسخگویی مشهود به درخواست‌های

قانون گذار برخی ملاحظات مطرح شده در رابطه با بهبود سیستم گزارشگری در آن زمان بود که در حال حاضر عبارت است از نبود جزئیات اطلاعات جمع آوری و گزارش شده در یک قالب کاربر پسند. زمانی که تلاش برای برنامه ریزی این مسائل آغاز شد، کتابچه آماری عموماً در راستای اهداف تحلیلی و به منظور گردآوری داده ها به کار برده می شد. هرچند، اشخاص و گروه های علاقه مند گوناگون به اتفاق قانون گذاران ایده هایی برای تغییر قالبها و رویه های جمع آوری و گزارشگری داده ها و اضافه کردن مواردی به فهرست اجزای اطلاعات کتابچه آماری ارائه دادند، اما این امر اکنون به تدارک سطح بیشتری از جزئیات و رسیدن به بانک اطلاعات بهنگام تر جهت تجزیه و تحلیل آمارها تبدیل شده است.

واژگان کلیدی:

بانک اطلاعات، واحدهای آماری، نظارت

منبع:

The Statistical Hand book of Data Available To Insurance. NAIC Research Quarterly, Vol 5, Issue 13
 , Jan 1999

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 پرتال جامع علوم انسانی